

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá tématem posttraumatického rozvoje v dospělosti (40-60 let) a ve stáří (70 a více let) v důsledku úmrtí blízké osoby v příbuzenském vztahu v rámci dospívání, dospělosti a ve stáří. Cílem práce je zjistit, zda, jak a v jakých oblastech se vyskytuje posttraumatický rozvoj u osmnácti respondentů. Dále se jedná o porovnání výsledků s koncepty Tedeschiho a Calhouna, Janoff-Bulmanové, Josepha a Linleye, Hany Valentové a s výzkumem Finkousové. Teoretická část se věnuje popisu posttraumatického rozvoje, jeho definicím, modelům a činitelům, které ho ovlivňují, dále se také věnuje termínům souvisejícím s úmrtím blízké osoby. V rámci empirické části práce je využit kvalitativní výzkum s využitím polostrukturovaných rozhovorů s osmnácti respondenty a jejich následné obsahové analýzy s pomocí otevřeného kódování. Pomocí analýzy bylo zjištěno 7 hlavních oblastí posttraumatického rozvoje a jejich podoblastí: Vztahy (Rodina, Péče o druhé), Změna vztahu k sobě (Sebedůvěra, Důležitost zdraví, Osamostatnění), Hodnota života (Změna priorit, Vážení si života, Křehkost života), Jiný pohled na události denního života, Změna profesního směřování, Nové možnosti a Spirituální změna. V rámci výzkumu bylo zjištěno i několik proměnných, kterými jsou: sociální podpora, hledisko víry, uvědomění si vlastní smrtelnosti, hledisko věku, ve kterém jedinci zemře blízká osoba a věk respondentů v době výzkumného šetření.

KLÍČOVÁ SLOVA

posttraumatický rozvoj, smrt, dospělost, stáří, trauma, vyrovnávání se se ztrátou